

FOT. JANUSZ ŚLEDZIŃSKI

7. Polsko-Włoskie Spotkanie Geodezyjne, Bressanone, 22-24 maja

500 lat po Koperniku

Spotkania geodetów polskich i włoskich (Bilateral Geodetic Meetings Poland-Italy) mają już swoją tradycję. Pierwsze odbyło się w roku 1988 w Bolonii z inicjatywy prof. Marco Unguendoli z Bolonii i prof. Lubomira W. Barana z Olsztyna. Następne organizowano co dwa, a później co trzy lata, na przemian w Polsce i we Włoszech: w Olsztynie (1990), Trieście (1992), Warszawie (1994), Monselice (1997) i w Krakowie (2000). Tegoroczna impreza gościła we włoskim Południowym Tyrolu w Bressanone (Brixen), uroczym miasteczku zagubionym w wysokich Alpach niedaleko przełęczy Brenner, w którym znajduje się filia Uniwersytetu w Padwie – organizatora tej imprezy. W spotkaniu uczestniczyły 52 osoby, w tym 27 z Polski.

Stronę polską najliczniej reprezentowali przedstawiciele Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie i Politechniki Warszawskiej, byli także naukowcy z Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, Instytutu Geodezji i Kartografii w Warszawie, Politechniki w Zielonej Górze, Akademii Rolniczej w Bydgoszczy, Akademii Marynarki Wojennej w Gdyni, Wyższej Szkoły Morskiej w Szczecinie. Gospodarzy reprezentowali pracownicy uniwersytetów w Padwie, Bolonii, Cagliari, Turynie, Trieście i Mediolanie; obecni byli także przedstawiciele Instytutu Wojaskowego z Florencji i Włoskiej Agencji Badań Satelitarnych ASI oraz Instytutu Oceanografii i Geofizyki.

Kontakty polskich naukowców z uniwersytetem w Padwie – jednym z najstarszych we Włoszech – podkreślił dziekan Wydziału Matematycznego i Nauk Fizycznych prof. Eugenio Calimani w liście skierowanym do uczestników. Przypomniał, że w latach 1499-1503 w Padwie studiował Mikołaj Kopernik i obecnie, po 500 latach, znów notujemy ożywienie kontaktów polskich naukowców z tą uczelnią.

Ideą spotkań polsko-włoskich jest lepsze poznanie problematyki, którą zajmują się nasze instytucje naukowe, i zacieśnienie współpracy. Już obecnie jest ona bardzo

FOT. MARCIN URADZIŃSKI

Przed wyprawą do kopalni: dr Sabina Łyszkowicz, dr Janusz Walo, prof. Janusz Śledziński i prof. Kazimierz Czarnecki

ożywiona, szczególnie w ramach różnych projektów i grup roboczych organizowanych przez Sekcję C „Geodezja” Grupy Roboczej „Nauka i Technologia” Inicjatywy Środkowo-Europejskiej (CEI). Wystarczy wspomnieć wspólne prace w projekcie CERGOP (Central Europe Regional Geodynamics Project) i aktywną współpracę w ramach Grupy Roboczej „Satelitarne Systemy Nawigacyjne”.

Ogółem zaprezentowano około 50 referatów w kilku sesjach tematycznych i jednej plakatowej. Poszczególne sesje poświęcone były następującej tematyce: ■ Przedstawienie działalności polskich i włoskich instytucji naukowych, ■ Problemy obserwacji permanentnych GPS, ■ Geodezyjne sieci satelitarne, ■ Satelitarne techniki obserwacyjne w czasie rzeczywistym (RTK), ■ Badanie jonosfery i troposfery, ■ Systemy informatyczne, ■ Grawimetria i aspekty fizyczne zastosowań pomiarów GPS.

Wykaz wszystkich prezentowanych referatów i ich skróty można znaleźć pod adresem www.geol.unipd.it/7pigm/conv. Sprawozdanie z obrad spotkania w formie „proceedings” zawierające teksty nadesłanych przez autorów referatów będzie wydane przez Instytut Geodezji Wyższej i Astronomii Geodezyjnej Politechniki Warszawskiej w specjalnym tomie „Reports on Geodesy”.

Po dwóch dniach poświęconych na sesję referatową gospodarze zorganizowali naukową wycieczkę do kopalni rud minerałów Monteneve, położonej w rejonie przełęczy Brenner. Prof. Piero Frizzo z Wydziału Mineralogii Uniwersytetu w Padwie wygłosił tam wykład o sytuacji geologicznej rejonu kopalni i jej rozwoju. Kopalnia obejmuje korytarze położone na wysokości 1500 i 2000 metrów nad poziomem morza. Zwiedzający ubrani w specjalną odzież ochronną i wyposażeni w kaski oraz lampy górnicze przejechali 3,5 km podziemną kolejką korytarzami górnego poziomu, a następnie blisko 3 godziny wędrowali korytarzami kopalni, wypełnionymi często kilkudziesięciocentymetrową warstwą wody.

Spotkanie zakończyło się przyjęciem rekomendacji wyrażających poparcie dla polskich i włoskich projektów dotyczących systemów EGNOS i GALILEO oraz dla zintensyfikowania wymiany studentów i młodych pracowników naukowych pomiędzy instytucjami w naszych krajach. Następne polsko-włoskie spotkanie geodezyjne odbędzie się w roku 2006 we Wrocławiu, a jego organizacją zajmie się zespół pod kierownictwem prof. Stefana Caconia z tamtejszej Akademii Rolniczej.

Janusz Śledziński